

BIZONY

Tudjuk már nagyon
 az állam, mikor, hogy élt,
 kenyerestarisznyája merre futott el fölvágyva,
 s azt is hol találtuk meg,
 fűben ragyogó fácán szerelmét
 tudjuk, ki, miért rontotta meg,
 milyen gyalogos ösztönű mamuskák
 szoknyáiról lerojtolódott utakon,
 és azután —,
 és azt is, mit tett értünk a törvény,
 mit védett sikitva, honnan támasztotta föl
 szép erőit a porban,
 midőn ballagtunk már mindenfelé,
 mi tanítottuk tovább,
 filléreinkből, s hogy nem ettünk eleget,
 asszonyaink tele lettek idegességgel,
 s ebbe beleöregedtünk,
 bizony mi is tettünk
 e rendszerért valamit,
 s jó lenne tudni, hogy ezt majd
 nem csak halálunk után emlegetik.

LÓDI FERENC

TÜKÖR ELŐTT

Friss jó napot! Hát megvagy? Megvagyunk?
 — köszöntem rá a nagytükörre otthon.
 Elnéztem benne gyűrött arcomat.
 és nevettem, hogy muszáj volt zokognom.
 Árkok, barázdák, vértelen sebek,
 elhallgatások életrajzaimból —
 Ismer, kit közös köldök köt velem,
 másoknak Janus-arcom csupa fintor.
 S mégis, hogy mennyi önigazolás,
 a múlt, jelen és jövő számvetése
 járatta táncát körbe! — fáj a láb.
 Körülkerültem életem estére.
 Birtokba vettem földet és eget
 s ez olyan új volt — bömbölte a szél is.
 (A felszínről csak homokot kavart,
 a lélek útja lentről fölfelé visz.)
 Körözni ott, hol titok, tárna-mély
 küldi gyémántját, szenét föl a fényre,
 s majd úgy maradni tiszta kövület,
 benne és vele végül összeégve.